

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 Noemvrie st. v.

(X) Măne e sârbătoare românească. Românii gr.-or. sârbăză una din cele mai prețioase aducerii aminte. Sârbăză ziua onomastică a unui răposat, care în veci va rămâne neșters în inimile Românilor. Să fim bine înțeleși, ale Românilor.

Ear' când accentuăm acest cuvânt scump din urmă, avem mai mult decât toată dreptatea. Vederile noastre se lărgesc. Avem în vedere pe toți Românii, nu numai din țările ungurești. Avem în vedere românimea întreagă.

Pentru-că Andrei cel Anteu chiebat al Românilor este apostolul românimii.

Cu cât vor înainta mai mult Românii în timp, cu atât se va vedea mai clar, că Andrei bar. de Șaguna, a cărui onomastică se sârbăză mâne, a trăit, a ostenit, a muncit și a asudat pentru toți Românii, fără deosebire de confesiune, fără deosebire de țară.

Noi cei din generațiunea actuală încă nu sîntem în stare să apărăm ce a făcut el pentru Români. Numai prin desgroparea bisericii ortodoxe din ruinele, care secolii ni-o ascuseseră, și să nu o putem vedea în firea ei, ca să a făcut el pentru Români! Generațiunilor viitoare le va fi rezervat să cunoască și recunoască grandiositatea operei. Ele vor cunoaște și recunoaște, că Arhiepiscopul și Metropolitul de odinioară Andrei bar. de Șaguna, prin promemoriile sale, prin Antorismul său și prin alte lucrări ale sale, n'a vrut să-și facă numai o metropolie, în care el să fie metropolit. Lor le va fi dat să vadă, că în sufletul cel mare se tracta de renvierea libertății conștiinței a milioane de suflete, fără de sguiduri confesionale, ca cele din evul mediu în Europa-apuseană. Edificiul constituțional bisericesc, reconstruit de dînsul, prin proiectul său de statut organic numai mai

târziu va fi înțeles și recunoscut de grăunțul de muștar din evanghelie, din care are să răsăre arborele, sub care se adăpostească nu numai biserica română, ci întreagă creștinătatea, câtă aparține bisericii ortodoxe apostolice-catoalice a Răsăritului.

Sârbătoarea de mâne însă nu are să ne aducă aminte numai de redeșteptătorul libertății conștiinței. Ea ne aduce aminte și de gigantele, care, deși avea chemarea sa preoțească, îndată după venirea sa în Transilvania, printr-o apucătură genială și puternică a ferit pe Românii din Munții-Apuseni de o păgubitoare compromisiune în toate privințele. De o compromisiune, care între altele i-ar fi făcut imposibil pentru rezistența contra rebelilor de mai târziu. Sârbătoarea de mâne nu se poate să nu ne aducă aminte de ziua măreață și memorabilă dela 3/15 Maiu 1848, la care Episcopul Andrei Șaguna a participat ca factor principal și a contribuit prin influența lui, ca să rușineze pe aceia, care ceruseră trupe numeroase de miliție la Blaj și în giurul Blajului, spre a ține în frâu pe Românii adunați, poate chiar a-i provoca, ca să justifice necesitatea acelor trupe. Căci Andrei Șaguna, care cunoștea caracterul iubitor de ordine al poporului român, a garantat generalului, care era însărcinat cu comanda trupelor ordonate la Blaj, că trupele nu vor avea nimica de făcut, fiindcă Românii, când e vorba de ordine, își sînt ei înșiși soldații lor. Și totuși a fost bine, că au fost comandate trupe la Blaj. Pentru-că, dacă nu erau acolo, nu avea cine să facă onorurile adunării exemplare cu musică militară și cu salve de onoare, în năcazul acelora ce ar fi dorit, ca la Feldru, altfel de salve.

Tot mâne avem să ne aducem aminte de fatighele Românului Andrei Șaguna, care le-a avut ca deputat al Românilor în tot decursul anilor de revoluțiune 1848—49, mergînd cu periclitarea vieții sale, în timp de vară și de iarnă, la Viena, la Olmütz și la Innsbruck, pe unde se afla Curtea Monarhului; al fatigelor după revoluțiune în interesul poporului român, până când acesta a ajuns a fi recunoscut prin articol de lege, ca națiune liberă în patrie și până când bisericele acestui popor au fost asigurate contra persecuțiunii oficiale din partea statului în timpul

unionis trium nationum din Transilvania.

Este prea îngust cadrul unui articol de ziar, ca să încapă tot ce s'ar putea dice despre bărbatul, a cărui onomastică se sârbăză mâne. Sînt multe încă momentele neatînse și care ar trebui să se atingă, dacă am vrea să avem întreg portretul unui Atlante, care preste un pătrar de secol a purtat cauza unui popor pe umerii săi, jertfind osteneală și avere, ca să-l facă aceea ce demult aștepta să se facă.

Am îndigat cu ocaziunea aceasta numai la momente singuratic din viața bărbatului, care fiind mare arhieru, a fost și mare Român totdeauna. Și credem, că și din aceste puține momente este lesne a se face concludsiunea, că sârbătoarea de mâne este prea justificată.

Și mai cu seamă astăzi este de tot justificată. Și aducerea aminte de timpuri bune trecute este, care dă mângăiere celor părăsiți și asupriți, cum sînt Românii din țările ungurești în ziua de astăzi. Ear' că sînt părăsiți și asupriți Românii în țările ungurești, se vede și din împregiurarea, când și pentru o manifestățiune de displace într'un teatru, ca Român, ești expus acțiunilor fiscale.

Cu toate aceste departe de noi ca desperați se fim. Sârbătoritul de mâne a dîs în „adunarea dietală“ dela 1865, că „principiul constituțional de egală îndreptățire este asigurat prin devenirea națiunilor la cunoștință despre valoarea lor în societatea de stat și despre dreptul ce le compete“. Același bărbat, cu aceeași ocaziune, a dîs, că „durabilitatea acestui principiu constituțional stă mai presus de ori-care partide singuratic, pentru-că vocea patriei este, că precum natura susține genul omenesc după una și aceeași lege, întocmai și patria va să susțină poporațiunea sa după una și aceeași lege, prin urmare vocea patriei este înfrățirea națiunilor, vocea domnitorului și regelui nostru este pacificarea națiunilor...“

„Deși vocile aceste până astăzi nu s'au prefăcut în trup și fapte reale, totuși nici-decum nu m'e îndoiesc, că promia aceea, care ne-a apropiat într'atâta, ... nu se va odihni până când de tot și întru toate nu ne va apropia unii de alții, ca astfel pe baza unui constituționalism de egală îndreptățire și pe

baza unei condice de dreptul public să reprezentăm „aram sociorum sedem ab universo populo concessam uni ordini“.

Diua de mâne are să ne resusciteze și o prorocie.

Este adevărat, că prorocia aceasta din urmă încă nu s'a împlinit. Dar' oare nu se va împlini? Noi dîcem, că da, are să se îplinească, și dela atitudinea Românilor va afirma, ca să se îplinească într'un timp nu prea îndepărtat. Căci Coroana nu mai poate tolera mult zăpăcirile unor șovinisti, care nici ei nu mai știu ce vor. Fiindcă vor ce nu se poate și numai încurca știu, dar' nu și descurca. Coroana, ca factor constituțional principal, trebuie să trimită odată pe șovinisti să se răcorească la cap și să se trezească la minte. Trebuie să mai deie rînd și altor consilieri, care sînt interesați serios de soarta regatului unguresc.

Aceasta o și simt șovinistii. De aceea în ruptul capului vor să maghiarizeze până mai au timp.

Reminiscențele noastre din trecut, puse alături cu năvala șovinistă din prezent, dau la adresa șovinismului maghiar concludsiunea: muncă zadarnică!

Crisa guvernamentală din România.

„Kreuzzeitung“ (Nrul din 9 l. c.) primesce următoarea corespondență din București:

„Prin votul de încredere, ce senatul l'a dat cabinetului, crizei, adevărat că i-s-a luat la aparență ascușul, dar' întărit nu se poate numi nici-decum guvernul actual. Căci cum te-ai pute oare încrede în bunele sentimente ale unei corporațiuni parlamentare, care astăzi se pronunță în contra guvernului și trei zile după aceea îi votează încredere acelui guvern. Opoziția firească e numai decăt gata de a afirma, că această schimbare a dispoziției a fost cu puțință numai prin cumpărarea a douăzeci de senatori; însă dacă și nu se poate susține această părere în toată forma ei, totuși nu se poate tăgădui, că guvernul, — vrînd să-și asigure rămănerea sa în oficiu, — trebuie să respecteze mai mult dorințele personale ale deputaților, decăt interesele țării și propriul său program politic. Și de aceea starea actuală nu se poate menține. „L'Indépendance Roumaine“, organul jurnetății conservatoare a cabinetului, de aceea a și întreprins o companie aprigă, spre a pregăti o reconciliare a fraților ostili din tabăra conservatoare. Cu un lux mare de logică și retorică foaia umblă să dovedească, că împăcarea

aceasta ar trebui să se întempe cât mai curînd, pentru-că proximele alegeri generale se se poată face sub un guvern exclusiv conservator și pentru-că nu cumva partidul liberal să tragă foloase din desbinare. Foaia oficială discută foarte pe larg cestiunile aceste, fără a aminti măcar cu un cuvînt de junimisti, care astăzi sînt compesori ai guvernului și a căror existență e cauza sciisiunii în partea conservatoare. Dacă deci organul domnilor Manu și Lahovary trece preste membrii junimisti ai cabinetului la ordinea zilei cu o desconsiderație atât de nedeghisată, apoi veți bine, că situația junimistilor pe di ce merge va deveni tot mai precară“.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 29 Noemvrie st. v.

Afaceri interne.

În parlamentul maghiar decurge neînterupt discuțiunea asupra fabricii ungurești de arme. Această discuțiune nu este altceva, decăt un asalt al opozițiunilor în contra ministrului de honveđi baronul Fejérváry. Opozițiunile luptă și de astădată aproape cu aceleași arme ca și contra fericitului Coloman Tisza. În cercurile opoziționale se sperează, că va succede a sili pe acest ministru „negru-galbin“ la retragere.

Precum anunță oficioasele, ministrul de comerț Baross va presenta în zilele proxime parlamentului un proiect de lege pentru regularea provisorică a raporturilor comerciale între Austro-Ungaria și Turcia, deoarece convenția comercială între aceste două state nu s'a putut încheia până acum.

Luxemburg.

Marele-duce Adolf a deschis camerele prin un mesagiu de tron și apoi a depus jurămîntul. În decursul acestui act festiv marele-duce moștenitor și marele-duceasă au asistat. Camera a numit un comitet pentru răspunsul la mesagiu. Ministrii au pus portofoliile lor la dispozițiunea marelui-duce și camera s'a prorogat până Marți.

Mesagiul de tron al regelui Umberto.

Precum este informat „Tribuna“ din Roma, regele Italiei va exprima do-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Românele în istorie.

De

Ioan Popovici.

(Urmare și fine.)

În astfel de împregiurări cununia de bună-seamă c'a fost pângărită. Divorțul, prin vremile vechi necunoscut, era prin veacul XV., dar' mai virtos prin al XVI-lea des, căci boerii se amestecară în afacerile religioase, ear' clerul își perduse prestigiul. Din veacul XVII. chiar concubinagiul prinde rădăcini și așa dispăre tot mai mult sfințenia vieții conjugale.

Și cu cât murdăriile din tavernele Constantinopolului se înțepeniau mai adînc în sufletul țărilor române, cu atât și românismul lăncețese mai mult; ear' boerii tîngînd în trebile țării, ameteți cu „evgenestate“ și „eclambrotate“, își perd rostul scăpătînd din vață și din demnitate. „Protipendisti“ uită nevoile țării, se fac de urgie poporului și devin unelte în mâinile celor, care sugeau și mēduva țării strămoșești. De bună-seamă, că nici femeia română n'a scăpat de duhoarea grecoțesimului, căci precînd „arhondele“ scriau „sărutându-ți tălpile, sînt al Măriei Tale prea plecat și supus rob“, pe atunci jupănele începeau vorba cu „cocoană“, răspundîndu-li-se „Kera-mu“.

Bătaia lui Dumnezeu au fost Fanarioții pe bietețe țeri române. Românele își perduseră din demnitatea de odinioară, ear' libertatea lor era foarte redusă. Însă prelîngă toate moravurile soade și de ris ale epocii Fanarioților, femeia română primia o educație bizantină restrînsă și defectuoasă, dar' mai sa-

tisfăcătoare decăt cea de până aci, fiindcă instrucțiunea era mai căpătuitoare și mai înaltă.

Cu anul 1821 epoca Fanarioților se sfîrșese, și când zăvera a fost nimicită și Tudor Vladimirescu aduse la trezvie conștiința națională, țările române se scuturară de amorțea, ear' femeia română resuflă mai ușor și se mișcă mai liber.

Dar' urmele grecoțismului multă vreme s'au cunoscut.

* * *

Să vedem însă ce este în istorie femeia română, ca mamă, ca soție și ca fiică. Scurtă ne va fi vorba, fiindcă nădăjdum, că și prin puțineilde vom încolți în Românele de aji interesul și iubirea trecutului nostru; dîndu-le totodată încrederea, că și pe paginile istoriei noastre strălucesc figuri ca Veturia, ca Cornelia, ca fecioara dela Orleans, ca Charlotta Cordaj ș. a.

Așa Elena, mama lui Ștefan-cel-Mare (1456—1504), plină de dragoste cătră neam și de o ne mai pomenită tragere de inimă spre obșteșul bine, este o splendidă icoană în istoria noastră.

Năprasnicul voivod, glorioul învingător a dîci de răboai; piticul uriaș, sdrobitorul semilunei la Racova, învins la Valea Albă, își caută adăpost la sinul mamei. Ce face însă Elena doamna? Îl strînge la piept? Plînge de bucurie, că-l vede teafer? Îl ascunde? — Nu! Ci, după cronica Neculce, îi dice: „Nu-ți voi deschide poarta, până ce nu vei birui pe vrășmași, pentru-că dacă nu poți sta împotriva lor la cîmp, puțină nădejde este dela tine și după ziduri. Pasărea în cuibul său pere. Du-te de strînge oaste, că isbînda a ta va fi“.

El atât de admirabilă această scenă, în-cât o amintim și prin glasul poetului:

„Ce dîci tu străine, fiul meu e departe,
„Brațul său prin taberi mii de morți împarte,
„Eu sînt a lui mamă, el e fiul meu,
„De ești tu acela — nu-ți sînt mamă eu...“

„Du-te la oștire, pentru țeară mori,
„Și-ți va fi mormîntul necoronat cu flori“.

Sublimă mamă! Nici de fiu nu vrea să-l recunoască. Îi sîngeră inima, dar' nu se imoiașe, ci-l trimite la luptă, căci mai bine vrea să-l vadă mort, decăt țeara jefuită și neamul în sclăvie. Dar' strălucitul Vodă ce face, rușinat de cuvintele mame-sii! La lumea în cap? Trece hotarul? Pribegește? Cereșce ajutor străin? După poticala lui Ștefan ce au perdit răboiul, de sîrg au strîns oaste ce au putut degrabă și s'au dus după Turci, și i-au ajuns trecînd Dunărea în vremea de meadă și lovindu-i fără veste i-au stricat de au plecat a fugire lăsînd planul (prada) tot și s'a întors înapoi cu isbînda“.

Țeara scăpată; Turcii învinși și Ștefan biruitor, nu sînt toate faptele mamei?

Și au făcut Macedonenele prin „aut cum hoc“, „aut in hoc“ mai mult decăt Elena doamna?!

Însă doamna Chiajna, soția lui Mircea-Vodă Ciobanul (1546—1559) n'are seamăn în istoria noastră. Ea pune totul în mișcare, pentru-că să asigure tronul fiului său Petru, și pentru-că să-l susțină în scaun țese intrigi preste intrigi; cumpără pe Turci cu bani și devine crudă, poruncind uciderea a dîci de boeri din partida vornicului Socol. Pofta ei de mîrire însă nu este săturată, căci

1) Urechă: Letop. I. pag. 131. Citat de Xenopol:

2) „Ist. Rom.“ Vol. III.

rîvnesc și domnia Moldovei pentru Alexandru, al doilea fiu al ei. Cade jertfa acestei nîsuințe, însă după-ce s'a sîrșit din viață, planul i-s-a realizat.

Ambițiunea, doritoare de mîrire și de glorie; strașnică și de o energie îngrozitoare; neobosită în întreprinderile ei, ea își urma urzilele cu mîna tare și cu o rară tenacitate; nu șovăia înaintea pedecilor și întrebunța ori-ce mijloc spre a-și realiza planurile și spre a-și ajunge scopul. Ea nu tremură, nu plînge, ba chiar rîdînd dă în căsătorie pe fiecele ei după doi venetici puternici, ca cu atât mai sigur să-și stîmperese setea de domnie.

Odrasla lui Petru Rareș e inimă de peatră, însă din ea s'a zemislit Petru Schiopul, care mai târziu ajuns domn în Moldova, domni înțelepțesc, făcînd atîta bine poporului.

Ear' mama lui Mihai-Viteazul (1593—1601), gigantul erou, auzînd de moartea fiului ei și vîdîndu-și țeara ajunsă pradă dușmanilor, se închide în mănăstire; plîngea soarta și durerile românismului rugîndu-se cu osărdie, ca Dumnezeu să-l scape din nevoi și să-l povățuească.

Soția lui Constantin Brîncoveanu (1689—1714) are trei fi, scumpi ca lumina ochilor. Toți trei vor fi uciși în fața ei, dacă nu va trece la mahomedanism. Ea îi poate mîntui, prețul scăpării însă e pierderea sufletelor. Inima i-se frînge, dar' — călăul la porunca Sultanului lovesce năprasnic; sângele țîșnește, capetele fiilor sei se rostogolesc, — însă ea rămîne neclintită în credința strămoșească și moare binecuvîntînd pe D-zeu.

Mame române, făpturi mărețe și imposante, vîd ridicați din negura veacurilor ca o intrupare a tuturor virtuților, și sîrșînd fapte demne de imitat deapănarea ne închinăm vouă.

Și ca soție femeia română a excelat prin fapte mari.

Despina, nevasta lui Neagoe-Vodă Basarab (1512—1521), doamnă bună și blîndă, își vinde toate scumpeturile; toate giuvaierile le preface în bani și i dă soțului său, ca să continue cu ridicarea mănăstirii, dar' se nu mai împovăreze țeara cu biruri grele.

De toate bogățiile se lipsește, numai să nu-și vadă supuși amărîți și cu lacrimi pe obraz. Fericirea poporului este cea mai frumoasă podoabă ce sufletul ei o dorește. Și căt va exista mănăstirea dela Argeș, numele ei va fi cu respect amintit.

Doamna Stanca nu se îngrozește de sânge, nu tremură la buibuitul tunurilor, ci ia parte la toate greutățile luptei alături cu soțul ei, cu Mihai-Viteazul, stăpînitorul Daciei-Traiane. Străbate prin creeri Carpaților, ajunge în Ardeal, în Alba-Iulia este martoră la cea mai mare glorie a soțului său, dar' nu se mîndrește. Cu prisosință împarte dureri celor nenorociți. Mihai însă cade, ucis mișelește; ea este prinsă și aruncată în neagră închisoare. Suferă grozav de mult, dar' nu se încovoaie sub dureri; după cîtva timp scapă, istoria nu ne spune cum; ajunge în Brașov, dărușce bisericii Sfîului Nicolae moșia Sudii și frîntă de chinuri, dar' plină de nădejde în D-zeu, se duce în patria-i vesejită, ca după atâtea sbuciumări să-și deie obșteșul sfîrșit.

Ajungem la o pagină înfloritoare. Groasniul Lăpușneanu-Vodă domnia în Moldova (1552—1561 și 1564—1566) înspăimîntată și până în mēduvă răicită de faptele acestui monstru. Atîta teroare răspîndise acest cumplit om, căt tremura pruncul în pîntecele mamei sale. Ruxandra, soția lui, „femeie creștină, deșteaptă, destoinică, d-țeească și la toate bu-

rînța în mesagiul de tron, ca fără întârziere să se poruncească la deslegarea problemei economice, care este cel mai urgent. Prin crutări considerabile deficitul a scăzut la o cifră neînsemnată. Dela contribuabili nu se vor cere jertfe nouă. În Africa guvernul se va ține în limitele trase de el însuși. Întăriri nu sînt necesare. Regele va constata raporturile bune față cu toate statele și mai ales față cu Anglia, și va declara, că pacea Europei este asigurată în mod dăinuior, mulțumită voinței bune a tuturor puterilor, îndeosebi însă prin alianța puterilor centrale, căreia Italia va rămâne credincioasă.

Situația în Spania.

„Politische Correspondenz“ anunță, că alegerile, prin care jumătate din consiliile municipale din Spania au fost reînnoite, au dat un rezultat preste măsură favorabil pentru guvernul conservator. Candidații ministeriali au primit majoritatea în 42 din 49 provincii ale Spaniei și au reușit în toate capitalele afară de Madrid, Saragossa și Valladolid. În total s'au ales: 212 conservatori și 93 opoziționali de toate nuanțele, între care 12 Carlisti. Posibilități au aproape tot atâtea locuri ca și Fusionistii.

Adunarea universitarilor din București.

(Correspondență particulară a „Tribunei“.)

București. 27 Nev. 1890 st. n.

Asistând ieri seara la întrunirea studenților universitari, m'am gândit să fac un serviciu colegilor noștri publicisti unguri și să le povestesc prin dijarul D-Voastră ce s'a vorbit la această întrunire. Eu cred, că nici un corespondent de ai lor n'a fost de față și că nici unul nu li-ar fi putut comunica mai bine decât mine, ce idei și ce sentimente mișcau pe cei întruniți.

Oratorul, care a făcut darea de seamă despre activitatea „comitetului de acțiune“, dl Negulescu, a citit și o serie de pasaje din articolele publicate de diarele ungurești în cestiunea aceasta. Astfel el a căutat să producă o dispoziție cât se poate mai favorabilă pentru primirea ori-cărei idei mai aspre. Și a și reușit!

Apoi s'a citit proiectul de memorandum, care va fi tradus în mai multe limbi și împărțit în toată Europa. Citirea memorandumului a ținut o oră și jumătate și a fost întreruptă de aplauze foarte vii și generale. Memorandumul are două părți. Partea întâia expune în trăsături scurte și marcate o istorie a neamului românesc și are intenția să deștepte, că poporul român — are o trănicioare de viață neobișnuită și că el are rolul unui echilibrator al Orientului. A doua parte se ocupă de România ardeleni, ne expune dezvoltarea lor istorică, explică legile dela 1868 și călcările lor; apoi face o serie de capitole despre administrația și justiția din Ungaria și

despre cultura Românilor. Memorandumul se adresează către studenții și presa Europei, ca formă; dar' el va fi trimis multor oameni de stat și parlamentari.

Memorandumul este foarte serios, și de șir el oferă date exacte și nu se oprește nicidum la înfloriri oratorice. El nu caută nici să impună păreri sale, ci roagă numai pe toți cei-ce îl vor citi să cerceteze singur și să afle ei adevărul. Așadar' el este făcut cu un fel de rezervă, menită să cucerească mai mult, decât de ar fi scris pretensiv.

La propunerea dlui Vicol, memorandumul a fost aprobat în toată întregime. S'a făcut însă și câteva observații. Anume, profesorul Măndrean a pomenit de istoria liceului dela Caransebeș și a cerut, ca ea să fie pomenită. Asemenea a vorbit și profesorul dela Alexandria, Ionașcu, cerând să se iee notiță și de liceul dela Năsăud. Astfel publicul asistent da studenților ajutorul seu, pentru-ca acest memorandum să fie cât se poate mai complet.

Un mic incident. Președintele comitetului de acțiune vorbi ceva despre acești domni „străini“ de cercurii studenților. Atunci se ridică un bătrân șef de tipografie și protestă: „Voi sunteți fiii noștri, ea de ce venim la voi să vorbim și noi“. Vă puteți închipui căldura aplauselor. Atunci sosesc și o telegramă, care mai ridică sentimentul. Telegrama a fost trimisă de universitarii din Pesta:

„Bărbăteasca luptă ce ați început pentru limba și cultura poporului românesc din Ardeal și Ungaria ne însușă încredere și nădejde de izbândă“. Aplauzele au fost lungi și — ceva semnificativ — s'a cerut, ca telegrama să fie citită de două-ori!!

Apoi s'a dat cuvîntul reprezentanților feluritelor clase. Mai întâiu vorbi profesorul și deputatul C. C. Dobrescu, care dădu un răspuns textelor ungurești, pe care le citise raportul comitetului. Deosemena fu chemat la tribună deputatul mare naționalist Cristu Negulescu dela Ploesci, care spune, că ce fac studenții el visa numai precând era student, făcu elogii memorandumului și asigură pe studenți de spriginul, pe care îl vor găsi la toți Români de omenie. Apoi vorbi Ardeleanul Mihalcea, unul dintre cei mai prețuiți comercianți tineri; el vorbi în numele clasei sale, care va fi gata să sprijine ori-ce lucrare naționalistă.

Și acum repet: Doresc ca aceste șire să le publicați pe seama Ungurilor, care vor trebui să-și pună întrebările: Cine-i de vină, că în București și în Țeara-Românească se produce un curent foarte întemeiat și principios cestiunii românești din Ardeal și Ungaria? E bine să ne învățăm cu valorii noștri vecini! Căci este sigur, că unde au vorbit profesori, deputați și negustori, nu e glumă, ci e lucru prea serios.

Nota bene: Societatea ce se va întemeia va fi alcătuită din Români de ori unde și cu ori-ce ocupație, nu se va mulțumi cu studenți numai; ea va avea secții provinciale și va nîsu să pornească o „cruciadă“, cum s'a ăis, pentru a pune la ordine ăile cesti-

unea ardelenescă. Și adică se ăice: Prezum „Kultur-Egylet“-ul agită societatea maghiară, așa vom agita noi pe cea română“.

Am povestit obiectiv și mă abțin dela ori-ce observări.

„Die Hochzeit von Valeni“ în Cluj.

Așadar' într'adevăr afacerea demonstrațiunii din teatrul maghiar din Cluj a devenit o „causă celebră“, precum o prevesteau mai alaltăieri oficioasele. Nu numai aparatul mare de investigațiune, pus la cale în contra unui public de teatru, care și-a manifestat simțimentele de displace față cu piesa ovreiască josnică cu tendențe semitice, dar și atitudinea presei maghiare capitale, (adevăr, altcum și ea destul de semitică) a dovedit, că publicul maghiar i-ar plăcea să stee pe partea lui — Marcus Brociner. Noi n'avem nimic în contra dacă publicul maghiar se simte bine în această societate, însă — precum se vede astăzi, — nu întregul public maghiar aprobă în această privință procederea șovinistilor. „Koložsvár“, care era până acum plin de laude pentru „Die Hochzeit von Valeni“, suflă astăzi în „retragere“ pronunțându-se în următorul chip (Nrul dela 10 Decemvrie):

„Ieri s'a dat înaintea teatrului plin „Die Hochzeit von Valeni“. Reprezentațiunea piesei a decurs destul de iute, dar' cu toate acestea a durat până la 1/411 ore. Caracterele romantice îngrămădite unele peste altele au dispărut publicului și abonenții, care de 4 zile încoace de două-ori au vădut această dramă, n'au primit-o bucuros, ținându-se de principiul, că „multe din cele bune strică“. Din cele rele tot asemenea. De astăzi n'au aplaudat așa adeseori pe artiști, care, demni de recunoștință, au jucat cu răbdare. Sperăm, că acum pe un timp îi vor da pace piesei „Die Hochzeit von Valeni“.

Despre brutalul atac al universitarilor maghiari, neconturbat de poliție, la averea și siguranța personală a publicului românesc din Cluj „Koložsvár“ raportează următoarele (Nrul dela 10 Decemvrie):

„Lăundu-se vestea, că preotul Vasile Podoabă a fost înscenatorul scandalului teatral din zilele trecute, o parte a tinerimii clujene și-a exprimat scandalizarea în contra agitatorului tinerimii române. Ieri seară pe la orele 9 o ceată, care număra cam 60 persoane, a plecat să caute locuința acestui om mic. După multă căutare au dat de ea și înaintea casei au organizat un ăeapen șarivari, după acesta apoi au aruncat în toate ferestrele cu petri. Demonstrații timp îndelungat au strigat „Abzug“ și după aceste s'au retras liniștiți. Poliției numai mai târziu i'a venit la cunoștință demonstrațiunea (Da! da! Poliția este totdeauna foarte tardie când lărmuesc universitarii maghiari! — Red. Trib.) și când polițaii pedestri și călăreți au mers la fața locului, demonstrațiunea s'a finise.

Polițaii au prins pe unii dintre demonstrații, care au declarat, că sînt ascultători universitari. Li-au însemnat numele și la cercetare vor fi citați și ei pe rînd. Pe la 10 ore a fost liniște. Poliția a ăinut îndoită până la meul nopții. Cercetarea o conduce Paul Deak. Asupra lucrului ne facem două observări. Mai întâiu nu aprobăm în general o astfel de demonstrațiune de stradă, chiar și dacă a fost provocată, ca și în cazul acesta. Și a doua: Podoabă este un om prea mic atât după mîntă cât și după influență, pentru o asemenea atențiune. Nu trebuie să-și ajute lui nimenea în încercările sale de educațiune cu aceea, că se supără pe el“.

Pentru completarea materialului la această „causă celebră“ a șovinistilor maghiari, reproducem în următoarele continuarea și terminarea investigațiunii după rapoartele publicate de clujanul „Erdélyi Híradó“:

În tot timpul de ieri d. a. a decurs ascultarea acusatilor și a martorilor. Cu ziua de ieri s'a încheiat și ascultarea, care a decurs în modul următor:

Acusatul Macedon Fetti, candidat de prof., a fost pe galerie. Neagă, că n'a vădut altceva, decât că au escortat pe colegul de lîngă el, Ioan Radu, cu care a vorbit românește.

Acusatul Ioșif Antal, jurist, a stat pe galerie. Neagă, că ar fi făcut ceva, din contra a făcut atent pe amicul de lîngă el, Stefan Szakács, ca să nu facă șgomot.

Acusatul Nicolau Tămaș, jurist, neagă, a șeșut în logea cu Nr. 3 din partea stîngă, când s'a început șgomotul, atunci a intrat în lăuntru și până când și-a luat pălăria, șgomotul a încetat.

Acusatul Anania Lungu, medicinist, a stat în logea Nr. 17 din partea dreaptă. Neagă, că n'a vădut, n'a audiat nimic.

Lucian Barbu a fost pe galerie. Neagă, că n'a vădut cine a lărmuit, decât numai, că au escortat pe prietenul de lîngă el.

Aurel Bărsan, jurist, a șeșut în logea Nr. 17, el n'a demonstrat, decât a ris, că căt de bine a succes fluieratul. N'a vădut nimic.

Acusatul Coloman Dosa, jurist, a fost pe galerie. Neagă, că ar fi lărmuit, dar' a vădut, că cei din logea Nr. 3 din partea stîngă și cei din logea Nr. 17 din partea dreaptă au lărmuit.

Acusatul Nicolau Bogdan, candidat de prof., a stat în logea Nr. 3 din partea stîngă. Când a vădut, că totuși se reprezintă piesa, care lui nu-i place, a fluierat și a strigat „Abzug“. Că ar mai fi lărmuit cineva în loge sau că în acel timp ar mai fi-fost cineva acolo, nu șcie.

Acusatul Ilarion Rusan, jurist, neagă. A stat în logea Nr. 17 din partea dreaptă. N'a vădut pe nimeni demonstrând.

Acusatul Romul Pop, gimnast, s'a înfășat cu tatăl seu. Tatăl seu ăice, că la ascultarea trecută fiul seu a fost întebat, că „fluierat a“, ear' la întebarea, că ar fi fluierat, sau ar fi strigat, a răspuns, că „nu“. Sub aceasta nu trebuie să se înțelegă însă,

că n'a făcut nimic. A posteriori mărturisile se iau la protocol.

Urmează ascultarea martorilor.

Martorul Desider Löwy a stat în cerce parter. Din logea Nr. 3 partea stîngă a audiat strigand: „acesta e cavalermul maghiar“, „szosz ku jel“, dar' pe aceea, care au strigat, nu-i cunoasce. Podoabă încă a fost acolo.

Martorul Zoltan Pászka a șeșut în cerce parter. În decursul șgomotului privind în logea Nr. 3 din partea stîngă a vădut pe Vasile Podoabă și pe alții, pe care nu-i cunoasce. A audiat, că lărmuesc, dar' cine sînt aceia nu șcie.

Benedek Molnár a fost în balcon, a audiat și vădut pe Romul Pop și Ioan Nicoară demonstrând, mai întâiu strigand „abzug“ și apoi fluierand; mai departe a audiat demonstrand și în logea Nr. 3 din partea stîngă.

Martorul Iuliu Kabos a șeșut în balcon; a vădut pe Romul Pop strigand „Abzug“ și pe Nicoară fluierand. A audiat mai departe și larma făcută în logea Nr. 3 din partea stîngă, dar' din cauza depărtării n'a putut observa, că cine a demonstrat. Vasile Podoabă a fost acolo.

Martorul Ioșif Balázs a stat în logea Nr. 16 din partea dreaptă; a vădut, că un tînăr din logea Nr. 3 din partea stîngă punendu-și degetele în gură a fluierat, dar' din cauza depărtării n'a putut observa, că cine a fost. Mai departe în logea Nr. 17 încă a demonstrat unul, ear' altul dintre ei cu bunăvoință a admoniat pe conșoi săi, ca „să tacă, pentru-că numai va fi năcaz“.

D-na Vilmos Nyiregyházi, adunătoare de bilete la balcon, a vădut demonstrand pe Romul Pop și pe Nicoară, pe care i-au și escortat. Mai departe, că și din logea Nr. 3 a audiat șgomot. Pe Podoabă încă l'a vădut acolo.

Martorul Ioșif Balogh, a șeșut în balcon. A vădut pe Romul Pop, fluierand și pe Ioan Nicoară strigand „Abzug“ și viceversa. Mai departe, că și cei din logea Nr. 3 au demonstrat; acolo a vădut și pe Podoabă, pe acela însă, care a demonstrat din cauza depărtării nu l'a putut observa.

Acusații, după-ce au fost aduși față în față cu martorii, au rămas prelîngă fasiunile amintite.

Neagă, că martorii ar fi fost acolo. Într'un mod tare provocator cer ca pe acestia să-i joare. Excepționează pe Ioșif Balogh, deoarece-acesta stă în proces cu tatăl lui Romul Pop, mai departe și pe doamna Nyiregyházi, deoarece-ăi bărbatul ei este actor și astfel de jumătate este interesată.

În fine Dr. Aurel Isac a ăinut o lungă vorbire de apărare, pe care, după-cum se vede, o teme de publicitate, deoarece-ă rugat pe căpitanul, ca vorbirea lui de apărare „să rămână un secret oficial“. Apărătorul polemizează cu articolul lui „Erdélyi Híradó“. Notăm, că dl Isac în rêu loc s'a ocupat înaintea căpitanului cu articolul, care vorbește despre tinerimea română și care pe Isac, ca pe cel mai înfărbîntat corifeu, dar nu ca pe un avocat, îl poate interesa. Cu o amănunțime aproape îngrozitoare desvoadă

nătățile pleacă și milostivă“²⁾ îngrozită de atâtea crădîmi, lucra și stăruia, ca să-l îmbălbănească. Rugărilor ei însă erau zadarnice, căci se lovia de o stăncă. Urgisela, hui-duirea și blastemul răsplată celui care a ăis „nu mă vrea țeara pe mine, dar' o voesc eu pe ea“ cădeau și asupra ei. Dar' Ruxandra nu se plînge, toate le suferă cu resignațiune și nu caută privilegii ca să se despartă de el; în bine sau în rêu; fericită ori nefericită, că i'a jurat credință înaintea altarului și este soția lui.

Chinurile, necazurile și amarurile ei își ajung culmea, când Luca Stroiici și Spăncioc, capii răsvrătitorilor, intrand la ea îi ăic: „Ori soțul, ori copiii. De vrei să-ți scapi copiii, pe care îi așteaptă tronul, fi părtaș la uciderea bărbatului tău; ear' dacă nu vrei să mântui țeara de neîmpăcatul și cruntul ei călău, copiii tăi vor fi prada morții“.

Credința de soție, datorința către patrie și iubirea copiilor se luptau teribil în sufletul sdrobitei doamne. Alege însă rêu cel mai mic; Lăpușeanu moare otrăvit, ear' Moldova răsufă mai ușor; poporul se scutură și boerii pribegii aleargă din băjănărie la vetrile stră-bune, ca cu toții să lucreze la obșteasca fericire.

Însă o pildă mîitoare de credință și de iubire a soțului ne dă ficia vornicului Bucioc, soția lui V. Lupul. Venitura Gaspar-Vodă prinde slăbiciune de ea.

V. Lupul prins și aruncat în temniță își aștepta sfîrșitul. Soția lui îl vede încercat de lanțuri; ear' Gaspar îi spune, că îl va uicide, șomându-o să i-se dea. Un suris, o desmerdare, l'ar pute mântui. Odrasla vornicului Bucioc însă nu vrea să-l scape cu un astfel de preț; sciind bine, că prin aceasta va da soțului seu o mai teribilă moarte.

Și se întemplă, că V. Lupul scăpă, ear' credincioasa soție este din destul satisfăcută și răsplată, căci soțul ei ajunge Vodă și se numără printre cei dintîi domni ai Moldovei.

O ficiă a lui V. Lupul, Maria, mări-tată după Polonul Radzivil, nu se desparte de soțul seu nici când interesele patriei pretind, ca ea să facă pașul acesta. Ear' la stăruințele și rugăciunile tatălui seu ea răspunde: „Să fi cugetat întîiu lucrul, ear' nu pe urmă“.

Așa erau Românele ca soții și cine nu le admiră!?

Ear' ca fiece, Românele deveniau obiectul unei deosebite îngrijiri și creșteri; când victima spiritului vremii și jertfa înteselor părintesii și nevoilor țerii.

Ori-cum însă ar fi fost moravurile poporului, istoria ne arată și câteva chipuri de fiece demne de părinții lor și vrednice de a fi scoase în relief.

Astfel „Fata dela Cozia“, dramatizată de I. Roșca și admirabil cîntată de Bolintineanu ne răpesc prin simțul ei de jertfire, prin energia și iubirea ei de patrie. Ea nu s'a luptat pentru ranguri și onoruri și nici pentru bogății, ci dacă a prins arma în mână, a făcut-o ca să-și împlinească datorința ca ficiă de oștean român și ca să însuflească și oțelească armata țerii sleită de puteri.

Ear' domnita Balașu, odrasla lui C. Brăncoveanu, blândă și cucernică, cu multe chietueli zidesce casă spre lauda și mărirea lui D-ăeu. Splendida biserică din București ce poartă numele ei este marmora, pe care pentru vecie și-a gravat fapta.

Cu d-nița Balașu și cu resmirița din 1821 am fotrat în veacul nostru. Ce fel de poziție a avut femeia română de atunci și până în timpul de față este mai mult ori mai puțin îndeobște cunoscut.

Amintim numai, că la anul 189, precând era în ferebere mișcarea eteristilor, d-nița Ralu Caragea, „admirătoare a muzicii lui Mozart, Beethoven, hrănită cu scrierile lui Schiller și Goethe“ (deschide³⁾) teatru în Muntenia. Ear' în Moldova încă pe la anul 1812 doamnele Smaranda Șapte-sate și Eufrosina Săteasca cîntau din clarin în Iași și pe la anul 1820 doamna Saftica Paladi vibra coardele harpei, apoi la anul 1824, când G. Asaki înființează teatru, doamnele Elena Subin și Agripina Sturdza îi dau mână de ajutor.

Se pornise adică pe acele vremuri o lucrare mai spornică și mai strădălnică spre înaintare.

I. H. Rădulescu și G. Asaki purced cu avînt înaintea urmași de oameni afară din cale rîvnitori întru a lumina neamul și a ăine pas cu lumea. Bătăuiesc toate tărîmurile și întrucât a fost cu puțință, femeia română li-a stat în ajutor. —Așa vedem pe Ermonia Asaki, soția vestitului filoromân Edgar Quinet, ăicînd din harpă la anul 1834. Ear' când se alcătuesc „Societatea filarmonică“ și se dădeau sub conducerea lui I. Cămpineanu reprezentații teatrale în București, Frosa Popeasca cînta arii din Mohamed al lui Voltaire și din Saul Alfieri.

Mișca și femeia română, mișcau cu toții înaintea, neținînd din destul seamă, că societatea română era încă sub influența obiceiurilor putrede moștenite dela Fanarioți:

Însă cum în Muntenia și Moldova, așa și în Transilvania femeia română stă în deajuns alături cu bărbaiți.

Cine nu-și aduce aminte de bravele Marișelene, care la 1848 cu tunuri de lemn

³⁾ Ioan Ghica: „Scrișori către V. Alexan ri“, pag. 43.

sdrobiră armata vrămășească la Fîntănele?

Și reamintindu-ne acest fapt admirăm pe urmașele acelor Române, care pe vremea uoigăului Basta umblau armate, ca să-și păzească cîntea, dreptul și avutul.⁴⁾

Cu anul 1848 însă multe instituțiuni scandaloease și mărșave se perd, ear' femeia română prinde putere atît în familie, căt și în stat; dar' mai virtos dela unirea țerii surori, la 1859, femeia română treptat se ridică la o demnitate respectabilă.

V. Alexandri scribiesc amarnic societatea română prin comedile sale și dela Apus vin aburi calzi, dătători de viață; aceste scutură societatea românească, o emancipă și o înalță.

Astfel femeia română se mișcă cu mai mult libertate și siguranță pe toate tere-nurile.

De atunci încoace femeia română multe a scos la iveală, multe fapte nobile a sêvir-șit și nu la puține a dat privilegii la nascere și înflorire.

De vre-o 20 de ani încoace evoluțiunile sociale, diferitele instituțiuni, mulțimea reu-niilor înființate și alcătuite de femeile române sporesc vađa neamului nostru și-l due mai repede pe calea progresului și a culturii.

Economiei casnice și naționale îi dau un avînt; sciințele și artele cu interes le cultivă, ba și în mișcările literare iau parte. Costumele românești pretutindeni sînt lăudate. Scenele celor mai vestite teatre din lume entusiasmata aplaudă pe năntrecute mimica Agatei Bărsescu și vocea Leriei ori a Elenei Teodorini. Universități străine renumite dau Românelor diplome de Dri. în deosebite ramuri ale sciinței.

⁴⁾ G. Bariț: „Ist. Trans.“.

²⁾ Miron Costin.

că piesa e imorală, că defăimează caracterul societății române (valache), și astfel este natural că tinerii români s'au infuriat și au demonstrat. În sfârșit ție cu rabulistica sa, că n'au strigat numai ei, ci și publicul (Desigur publicul a strigat să fie linise, ceea ce a putut auzi și apărătorul), și așa s'a dat ansă la un scandal public, dacă astfel se poate numi, căci el crede a fi scandal public numai atunci, când cineva în loc public strigă cuvinte scârnavă, nemorale, ceea ce — ei Românii — n'au făcut; prin urmare nu se pot pedepsi pentru un scandal public. Mai departe în teatru exprimarea nemulțumirii este fluieratul și strigătele de „Abzug“, și ei numai aceste le-au făcut. Cere dar achitarea acuzărilor. Cu aceste ascultarea s'a s'au finit. Sentința poate se va aduce încă astăzi.

CRONICA.

Ajutor împărătesc. Maiestatea Sa Monarhul a dăruit din cassetă sa privată 150 fl. comunei bis' gr. or. din Corb în scopul zidirii de biserică.

Numiri. Oficialul de dare cl. IV. Dominic Mátéfy dela perceptatul din Sibiu a fost numit oficial cl. II. tot la acel perceptat, ear' juristul absolvent Ioan Cziki din Maramureș a fost numit practicant de drept cu diurnă la judecătoria cercuală din Târnăveni.

Statute aprobate. Ministrul de interne reg. ung. a provădit cu clausula de aprobare sub Nr. 87.053 statutele reuniunii pentru ajutorarea morboșilor din Sighișoara, ear' sub Nr. 87.828 statutele reuniunii de gimnastică și scrimă din Brașov.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarea schimbare de nume: David Löwy în „Füredi“.

„Reuniunea sodalilor români din Sibiu“ invită la o convenire cu cântări și declamațiuni, care va avea loc Sâmbătă, în 1/13 Decembrie a. c., în „Grand-Bierhalle“. Inceputul la 8 oare seara. Programă: 1. „Marș eroic“, exec. de muzică. 2. „Vântul suflă dela Ost“, de Dürner, executat de corul reuniunii. 3. „Din Trovatore“ de Verdi, executat de muzică. 4. „Ursita mea“ de *** executată de corul reuniunii. 4. „Valurile Dunării“, vals de Ioanovici, executat de muzică. 6. „Resignațiunea“ de Mendelssohn, solo, cântat de Andrei Joandrea. 7. „De m'ai iubii“, romanță, executată de muzică. 8. „Duminecă dimineții“ de Mendelssohn, executată de corul reuniunii. 9. „Sila“, poezie de Cesar Bolici, declamată de Iosif Moian. 10. „Marș de țigări“ de Neubner, executat de corul reuniunii. După producțiune joc. Intrarea de familie a 3 persoane 1 florin, de persoană 50 cr., damele 40 cr., gardamele sunt scutite de taxa intrării. Biletele de intrare se capătă dela 28 Noemvrie (10 Decemvrie) în „Institutul tipografic“, strada Măcelarilor Nr. 21, în „Librăria arhidieceșană“, strada Măcelarilor Nr. 37 și seara la casă. Programe se capătă seara la casă. Sibiu, 24 Noemvrie (6 Decemvrie) 1890. Comitetul arangiator.

Defraudatiune. „Budapester Tagblatt“ împărtășește, că la oficiul postal din Budapesta s'a dat de urma unei falsificări de asignațiuni postale de bani. Până acum s'au constatat patrușprezece asignațiuni postale falsificate în sumă de 2150 fl. Falsificarea s'a făcut în chipul acela, că în localitățile din impregiurimea capitalei se expedau cu asignațiuni sume mai mici de bani, care apoi prin adaugerea de nule se falsificau la o sumă mai mare ce se solvia adresatului. Direcțiunea postală, spune mai departe numitul diar, nu a făcut arătare la poliție, deoarece se crede cu siguranță, că falsificările se fac în biroul postal.

O nouă invențiune a Drului Koch. Din Berlin vine scirea, că în numărul de astăzi al diarului „Deutsche med. Wochenschrift“ se va publica o nouă împărtășire foarte importantă din laboratorul lui Koch și anume despre invențiunea unei limfe în contra difteriei. Ce privește compunerea, această limfă încă se va ține în secret ca și limfa în contra tuberculozei.

Limfa lui Koch în București. În 17 l. c. v. la oarele 10 dimineață dl Asachi a început, la spitalul Colțea, a inocula cu lichidul contra tuberculozei, dela doctorul Koch. Cel dintâi inoculat a fost un lucrător tipograf.

Rusia și bacteriologia. După cum anunță o telegramă din Petersburg, consiliul comunal de acolo a decis a trimite un reprezentant specialist la Berlin, spre a studia procedura de vindecare a Drului Koch. Deocamdată a fost însărcinat cu această misiune Drul Botkin, care a lucrat în laboratorul lui Koch. Această telegramă anunță mai departe, că lipsa de bacteriologi în Rusia cauzează mare neliniște în Petersburg. Nici chiar la academia de medicină de acolo nu se află catedră pentru bacteriologie.

Starea sănătății dlui Mutkuroff, ministrul de război al Bulgariei, care de prezent petrece în Paris, este — după o scire a diarului „Pol. Corr.“ — atât de sdruncinată, încât absolut nu se poate sci, când se va reîntoarce pentru a-și relua ofi-

ciul. Conform sfaturilor medicilor din Paris, Mutkuroff va merge ca să petreacă câțva timp în Sud.

Principele moștenitor al tronului grecesc și soția sa, după ce au făcut la 7 l. c. o vizită de adio familiei țarului în Gacina, au plecat spre Berlin.

Proxima și critica. Profesorul Falb pune în perspectivă ca și critica de a doua ordine ziua de mâine, Vineri 12 Decemvrie n., care deasemenea va fi împreună cu o întunecime. Catastrofe nu se vor întâmpla deoarece caracterul lunii Decemvrie e în general astfel, că ploile se schimbă îndată în nea și frigul înaintea ează cătră Vest, urmând apoi ează o schimbare totală a temperaturii.

VARIETĂȚI.

(Poliția rusească în străinătate.)

Guvernul rusesc întreține o poliție internațională în Europa, care supraveghează unelirile nihilistilor ruși. Această poliție este împărțită în 4 brigade: Berlin, Londra, Paris și Zürich. Șeful superior al acestei poliții este consulul general rusesc dela Berlin. Ambasadatele rusești nu au nici o legătură cu această poliție, care funcționează regulat, fără de a se adresa vreodată ambasadelor sau misiunilor rusești. Fiecare din aceste 4 brigade are subșeful seu și 24 până la 28 funcționari, care trebuie să-și țină în curent de ceea ce fac refugiații ruși. Unuia din acești funcționari are a mulțumii guvernul rus, că fabricarea bombelor decătră nihilisti la Paris a fost oprită. Acești detectivi sunt bine înțeleși și cu poliția țării unde rezidează ei și își dau reciproc ajutor și asistență mutuală acolo, unde este de lipsă.

POSTA ULTIMĂ.

Cetinie, 10 Decemvrie n. La graniță, lângă Dulcigno, s'a întâmplat o ciocnire între Montenegri și Malisori (Arnăuți), ceaștia din urmă fiind partea atacătoare. În amândouă părțile s'au ucis câte două persoane. Guvernul montenegrean a luat măsurile corăspunzătoare, spre a preveni unor perturbațiuni nouă.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 11 Decemvrie n. Partidul independenței a hotărât a trimite petițiunea contra prefacerii administrațiunii în administrațiune de stat în toate părțile pentru subscrieri și a o așterne în urmă parlamentului. Totdeodată a decis a ține în această privință pe tot locul meetinguri.

Agram, 11 Decemvrie n. Schimbarea cea mai nouă în partidul starcevician s'a publicat în Landtag. Starcevicul recunoaște uniunea cu Ungaria.

Berlin, 11 Decemvrie n. În Reichstag profesorul Löhr a vorbit contra desființării vâmlor, tot asemenea și Windhorst.

„National-Zeitung“ aduce scirea despre decurgerea favorabilă a pertractărilor în cauza convenției comerciale cu Austro-Ungaria.

Paris, 11 Decemvrie n. Dreapta s'a abținut dela votare. (Este vorba despre votarea bugetului. Ca în anii precedenți așa și în estan deputații ce aparțin dreptei s'au abținut de vot la buget. Redacțiunea „Tribunei“.)

Roma, 11 Decemvrie n. Mesagiul de tron exprimă, că după ce Italia este unită în cele interne, castigă în afară o influență și o stimă tot mai mare. Aceste sunt cele mai distinse garanții ale păcii. Credincioasă alianțelor, sinceră în dorințe și totdeauna străduită a ameliora raporturile sale față cu puterile mari, Italia vede cu mulțumire, că orice pericol pentru încercături internaționale este delătat. Regele pomenesce în sfârșit, că totdeauna a scutit drepturile bisericii, însă nu va permite ca în numele bisericii să se atace spre scopuri politice autoritatea curat suverană. Mesagiul de tron a fost primit cu vii aplause.

Belgrad, 11 Decemvrie n. Memorandul reginei Natalia e pus la ordinea zilei pe mâine în ședință secretă a Săupeiței.

Bibliografie.

Următoarele romane de I. Filip, profesor de muzică la Fălțiceni, vor apăre în editura Gebauer: — I. M. Eminescu: „Pre-lângă ploșii fără soț.“ — II. U. Cariadi: „Să fim cuminți“.

Au apărut: Scrierile lui Ioan Crangă, „Povestile“ în 3 edițiuni, populare de 2 lei, de lux 3 lei și ve hârtie Bristol 5 lei. În fruntea volumului se află o prefață de A. D. Xenopol și biografia autorului de Grig. I. Alexandrescu. La toate edițiile se află portretul și un autograf al lui Crangă. Se află la toate librăriile din România. Depositul principal la frați Șarada, Iași.

A eșit de sub tipar în trei volume: „Consultațiuni“ date de dnii Guilouard, Carel și Jouen în afacerea moștenitorilor I. Oteteleșanu contra Ioan Calinderu.

A eșit de sub tipar la Paris importanta operă: „Aelia“, studiu de estetică de Le comte de Chambrun. Tabla materiei: I. Prolog: Aelia — II. Corneille. — III. Molière. — IV. Musset. — V. Shakespeare. — VI. Homer. — VII. Le Cide VIII. Polyucte. — IX. Epilog: Brunchilde.

A apărut: Hora „Turturelele“, compusă pentru pian de dl Benone Ganescu, și se vinde în București la magazinele de muzică Const. Gebauer și A. L. Patin; la librăriile E. Graevé & Comp., S. Farchy, calea Victoriei, și C. Ionițiu, strada Lipscani. În Craiova, la librăria S. Benvenisti. Pitești, la librăria Popescu. Ploiești, la librăria I. Carjean. Prețul 1 leu.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 28 Februarie st. n. 1891 imobilele lui Gavriil Dudvarsky decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 12 Ianuarie st. n. 1891 imobilele lui George Katona, în Nagy-Peleske, decătră tribunalul reg. din Sătmarnemeti.

Concure în provincie:

— Contra Marcu Jidovics în Jibeu. Comisar de concurs Alexandru Ilyasevits, crt. al masei Petru Bacsó. Term. de ins. 24 Ianuarie, proc. de licid. 18 Februarie 1891.

— Contra Șoma Schwarz în Oradea-mare. Comisar de concurs Stefan Jelen-sik, curator al masei Dr. Eduard Burger. Term. de ins. 4 Februarie, proc. de licid. 25 Februarie 1890.

— Contra Israil Schwartz în Reghinul-săseșc. Comisar de concurs Nicolau Horváth, crt. al masei Dr. Ciril Vulcan. Term. de ins. 15 Ianuarie, prod. de licid. 28 Ianuarie 1890.

LOTERIE.

Tragera din 11 Decemvrie st. n.

Brün: 1 87 66 3 28

Călindarul zilei

20 Noemvrie (12 Decemvrie) 1890.

Iulian: Ap. Andreiu.
Gregorian: Maxentie.
Soarele: răsare 7.31, apune 4.10

Buletin meteorologic.

Sibiu, 11 Decemvrie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 771.1)	Diferența din prăgă	Temperatura după (Baltic)	Maximul și minimul de temperatură	Direcția „Vântului“
724.3	-0.8	-8.8	-8.6-6.8	NV

Din țeară 9 Decemvrie n. 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiunea atmosf. în mm.	Diferența din prăgă	Temperatura după (Baltic)	Maximul și minimul de temperatură	Direcția „Vântului“
Budapesta	768	-5.5	NO	1	1
Sătmarnemeti	765	-4.9	V	1	1
Cluj	766	-9.8	NV	3	3
Trasova	769	-2.0	—	—	—
Timișoara	—	—	—	—	—
Arad	767	-3.8	NV	4	4
Panciova	768	-2.0	NO	4	4

Teatru orășenesc în Sibiu.

Abonament V. Suspendu Nr. II.

Sâmbătă, 13 Decemvrie 1890:

Beneficiul d-nei Mariana Austerlitz.

Der Fleck auf der Ehr'.

Piesă populară cu cântece în 3 acte de Ludovic Anzengruber.

Economie.

Privitor la transportul de pachete postale. Ministrul de comerț reg. ung. a adresat camerei comerciale din Brașov cu data de 27 Noemvrie Nr. 65.391 o ordonanță circulară, prin care îi aduce la cunoștință, că „Hala comercianților“ din Budapesta s'a adresat ministrului cu întrebarea, că admisibil e din punct de vedere al regalului postal a alătura la pachetele postale o factură; mai departe, că unele camere comerciale și industriale s'au rugat direct, ca controlarea oficială din partea regalului postal a pachetelor transportate de firma budapestană și vieneză „C. H. Hirsch et Comp.“ să se sisteze sau cel puțin să se mărginească, pentru că această controlă împedecă activitatea firmei, ear' pachetele transportate de această firmă nu conțin obiecte supuse dării de consum și alăturarea unei facturi e absolut inadmisibilă din punct de vedere comercial. Considerând importanța lucrului, ministrul de comerț își ține de datorință a răspunde tuturor celor interesați. În răspunsul seu, ministrul în prima linie indică la întrebunțarea extinsă în cercurile comerciale și industriale a cuvântului „pachet postal“. Sub această expresiune se subînțelege de regulă și pretutindenea toate acele pachete de marfă mai mici, care se comandează pentru trebuința curentă și nu se expediază ca obiect de transport pe calea ferată, ci în un mod mai ie, spre exemplu ca transporturi de mare înțeleș, precând în realitate numai acela e pachet postal, care se expediază prin postă. Din acest înțeles încurcat se nasc o mulțime de rătăcirii, pentru că pachetul transportat prin postă, prin însăși natura lucrului și anume din punct de vedere al regalului postal, cad cu totul sub o altă considerare ca pachetele transportate pe calea ferată sau prin expedițiune privată. Precând d. e. pachetului postal e permis a se alătura o epistolă (adeacă pentru adresatul pachetului), pentru că o transportează posta, la alte pachete împărtășirea ce poartă caracterul unei corespondențe faptice și personale, chiar și dacă aceasta ar fi numai de câteva cuvinte, e supusă regalului postal ungari și nu se poate expedia fără comiterea unei violări a regalului; pentru că în sensul §-lui 18 din art. XX. ex 1878 din legea postală încă în vigoare, expedarea unei epistole, adeacă a unei împărtășiri de caracterul unei corespondențe personale, formează un drept exclusiv al regalului postal. Că în pachetele transportate prin firma Hirsch se expediază numeroase astfel de împărtășiri, aceasta se adevărește prin miile celor aflate la desfacerea pachetelor prin organele financiare parte în Ungaria, parte n Austria. Abstrăgând dela celelalte interese ale regalului, singur această impregiurare justifică controla financiară în cestuine. Mai departe observă ministrul, că și posta, cu toate că e o instituțiune a statului, e supusă controlului financiar ca și transporturile de pachet ale firmei Hirsch; ba fiindcă posta e datoare a spriginii ca instituțiune de stat în tot chipul controla financiară și în scopul acesta face arangiamente costisitoare, simte greutatea controlului în cestuine mai mult ca expedițiunea privată. Sistarea sau mărginirea controlului financiar privitor la pachetele firmei Hirsch ar însemna deci privilegierea unei persoane private față cu posta. Privitor la întrebarea, dacă din punct de vedere al regalului postal e permis a se alătura pachetelor așa numitele facturi, ministrul ție, că aceasta se poate face la orice pachet, dar' aceea, afară de dată și subscriere, să conțină numai felul, cantitatea și prețul mărfii expedate. Astfel de facturi se pot alătura și la pachetele expedate prin firma Hirsch, fără a fi împedecate din punct de vedere al regalului postal. Ori și-ce altă împărtășire de caracterul unei corespondențe faptice și personale (spr. e. cuitare, provocare pentru pde comande, oferirea de modalități de plată etc.) ce s'ar indica pe factură se consideră ca epistolă și expedarea ei cu înconjurul postei se consideră ca o violare a regalului postal, care aduce cu sine cercetare și amendă în bani. De această consecuență se poate feri ori și ce comerciant, dacă nu alătură pachetelor sale altă scrisoare afară de compt.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 3 Dec. n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 4 1/2 cr. până 43— cr., unguresci grei tineri 43— cr. până 43 1/2 cr., de mijloc 44— cr. până 4 1/2 cr., ușori 44— cr. până 45— cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 42— cr. până 43— cr., ușoară 37— cr. până 39— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 42— cr. până 43— cr., transito de mijloc 41— cr. până 42— cr., transito ușori 37— cr. până 40— cr., îngrășați cu eucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghiindă — cr. până — cr. per — cumpăniți dela gară.

Bursa de marfuri din Budapesta dela 9 Dec. 1890

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Băntănesc nou	74	—	75	—
Grâu dela Tisa nou	74	—	75	—
Grâu „Pesta“	74	—	75	—
Grâu de Alba-Reg. nou	74	—	75	—
„Balca nou	74	—	75	—
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Săminte, vechi ori nouă	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcăra		70—72	7.25—7.45	
Orz	Nutret de vînars de bere	60—62	6.6—6.90	
Orz	—	62—64	7.10—7.60	
Orz	—	64—66	7.8—8.75	
Cucurus (porumb)	băntă de alt soi	39—41	6.9—7.30	
Meiu	—	75	6.65—6.75	
Hrîșcă	—	73	5.7—5.80	
		—	7.25—7.75	
Grâu	de primă de toam. Maiu-Iun.	8.03	8.04	
Cucurus	—	6.24	6.26	
Orz	de primă de toam.	7.16	7.18	
		—	—	
Produse diverse	Soiul		Orzul	
		dela	până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	40.—	45.—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
Oleu de in	roșie	46.—	53.—	
Oleu de rap.	rafinat	34.—	34.50	
Uns. de porc	dela Pesta	52.50	53.—	
Slănină	dela țeară sventată	42.50	43.50	
Său	afumată	51.—	52.—	
Prune	—	37.—	38.—	
Licitar	din Bosnia, în buți	—	—	
Nuci	din Sêrbia, în saci	25.90	26.15	
Gogoși	slavon, nou	24.75	25.25	
Miere	băntănesc	—	—	
	unguresci	—	—	
	sêrbesci	—	—	
	brută	—	—	
Ceară	galbină străcurată	29.—	29.5	
Spirt	de Rosenau	127.—	128.—	
	brut	16.75	17.25	
	Drojdiițe de spirt	18.—	18.00	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 11 Decemvrie st. n. 1890.
Hârtie-monetă română Cump. 9.04 vënd. 9.10
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.40
Imperiali „ 9.25 „ 9.55
Ruble rusești „ 1.82 „ 1.84

Bursa de Budapesta.

Din 9 Dec. st. n. 1890.
Renta de aur ung. 6% 102.45
„ „ „ 4% 99.85
„ „ „ 5% 113.50
Imprumutul câilor ferate ung. 96.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 110.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 89.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 89.25
Bonuri rurale ung. 89.—
„ „ cu cl. de sortare 89.—
„ „ băntănesc-timșene 104.—
„ „ cu cl. de sortare 104.—
„ „ transilvane 104.—
„ „ croato-slavone 104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 188.—
Obligațiunile desp. regalilor 127.50
Imprumut cu premiu ung. 89.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 89.—
Renta de hârtie austriacă 107.50
„ „ argint austriacă 145.—
„ „ aur austriacă 98.—
Losurile austr. din 1880 358.50
Acțiunile băncii austro-ungare 303.50
„ „ de credit ung. 102.—
„ „ „ austr. 5.45
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economi „Albina“ 9.03
Argintul 56.55
Galbeni împărtășci 116.20
Napoleon-d'ori
Mărci 100 imp. germane
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de Viena.

Din 9 Dec. st. n. 1890.
Renta de aur ung. 6% 102.50
„ „ „ 4% 99.70
„ „ „ 5% 113.40
Imprumutul câilor ferate ung. 96.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 110.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 89.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 89.—
Bonuri rurale ung. 89.—
„ „ cu cl. de sortare 89.—
„ „ băntănesc-timșene 104.—
„ „ cu cl. de sortare 104.—
„ „ transilvane 104.—
„ „ croato-slavone 104.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 188.—
Imprumut cu premiu ung. 127.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 89.—
Renta de hârtie austriacă 107.50
„ „ argint austriacă 145.—
„ „ aur austriacă 98.—
Losurile austr. din 1880 358.50
Acțiunile băncii austro-ungare 303.50
„ „ de credit ung. 102.—
„ „ „ austr. 5.45
Galbeni împărtășci 9.03
Napoleon-d'ori 56.50
Mărci 100 imp. germane 116.—
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de București.

8 Dec. n. — 4 oare p. m. Cassa Ultim
Renta rom. per 1875 5% 101 1/2
Renta română amort. 5% 98 3/4
„ (Schuldverschreib.)
Oblig. de stat. C. F. R. 6%
Renta rom. (Kur. conv.) 6% 100.—
Imprumutul municipal 5%
Scrisuri func. rurale 7% 108 1/4
Scrisuri func. rurale 5% 101.—
Idem urbane 7% 104.25
„ „ 6% 103.—
„ „ 5% 97 3/4
Banca Nat. (500 lei vîrs. intr.) 14.17
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.)
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîrs.)
Soc. rom. de reasig. 115.—
Soc. r. de com. (250 lei vîrs.)
Oblig. Cassei Pensiunilor 270.—
Agio
Schimb
Londra 8 luni
„ „ cek
Berlin 3 luni
„ „ cek
Paris 3 luni
„ „ cek
Viena
„ „ cek
Agio
Pentru redacțiune responsabil:

Blüthner, Lipsca. — Bösendorfer, Viena.

PIANURI ALESE

conține negustoria de pianuri

Heldenberg

ÎN SIBIIU.

Piano mare, piano mic, mignon și pianino.

Toate pianurile le dau cu mult mai ieftin, decum le-ar pute cumpăra direct ori-și-care negustor; prelunga această numai ceea-ce e mai bun, ales în fabrici de om expert, prin urmare nu probat numai prin unul ce cântă pe pian. Pentru judecarea unei construcții nedefectuoase dela un pian, prelunga a pute cânta se mai recer și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Acea marfă de rate, pe care firme nefinseminate o fabrică anume pentru provincie și o laudă în liniște prin agenți de deosebite branșe, nu se furnizează.

953 [10-10]

Garanță de mai mulți ani se înțelege de sine.

Fiii lui Schweighofer, Viena.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficiale

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecatorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község előjárásától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Fritz & Sohn, fundată la 1806. — Frații Stingel.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 33 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrină.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pœurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiiu			
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren
acelerat	acelerat	persoane	persoane	acelerat	acelerat	persoane	persoane	acelerat	acelerat	persoane	persoane	acelerat	acelerat	persoane	persoane	acelerat	acelerat	persoane	persoane
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	1.08	5.35	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10	
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.23	Timiș	1.37	6.19	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințu-de-jos	1.56	5.44	Loameș	5.16	11.58	8.27	
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.18	7.21	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	Sibiiu	5.47	12.29	8.59	
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	2.43	4.00	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28					
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apatia	3.12	4.14	Győrök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.56					
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Agostonfalva	3.32	5.20	Pauliș	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26					
Bratca	3.33	8.16	4.54	4.03	Homorod	3.47	5.47	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Branicla	4.18	7.48					
Bucia			5.14	4.25	Hașfalău	4.20	6.35	Conop	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.43	8.10					
Cincia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.25	8.12	Bérvava		5.38	7.17	Gurasada	4.53	8.20					
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	5.45	8.47	Soborșin		5.53	7.33	Zam	5.21	8.48					
Stana			6.38	5.49	Mediaș	6.12	9.29	Zam		6.38	8.20	Bérvava	5.48	9.17					
Aghiriș			6.59	6.17	Copsa-mică	6.33	10.10	Gurasada		7.22	9.16	Conop	6.46	9.54					
Ghirbău			7.11	6.28		6.46	10.32	Ilia		7.38	9.32	Radna-Lipova	6.46	10.09					
Nădășel			7.24	6.44		6.48	10.42	Branicla		7.54	9.51	Pauliș	7.02	10.38					
	5.49		7.24	6.44			10.42	Deva		8.14	10.18	Győrök	7.26	10.51					
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04			10.48	Simeria (Piski)		8.43	10.44	Glogovaț	7.45	11.03					
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30				Orăștie		9.12	11.14	Arad	7.06	11.38					
Ghiriș	6.27	11.23	8.11	8.55				Jibot		9.34	11.39	Szolnok	7.45	12.10					
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	10.31				Vințu-de-jos		9.56	12.05	Budapesta	11.51	2.25					
Uioara	7.55	1.18	9.49	11.19				Alba-Iulia		10.17	12.26	Viena	1.55	5.50					
Vințu-de-sus		1.25	9.56	11.27				Teiuș		10.44	12.58		7.20	1.40					
Aiud	8.21	1.55	10.22	12.02															
	8.27	2.14	10.39	12.26															
Teiuș	8.42	2.24	10.57	1.18															
Crăciunel		2.49	11.20	1.54															
Blaj	9.14	3.02	11.36	2.11															
Micăsasa		3.33	12.04	2.49															
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	3.28															
Mediaș	10.07		12.39	3.46															
Elisabetopol	10.30		1.08	4.27															
Sighișoara	11.06		1.50	5.39															
Hașfalău	11.21		2.06	6.02															
Homorod	12.37		3.20	7.51															
Agostonfalva			3.56	8.36															
Apatia			4.19	9.10															
Feldioara			4.44	9.44															
Brașov			5.20	10.31															
			5.30	12.23															
Timiș			6.14	1.37															
Predeal			6.45	2.22															
București			11.45																

Nota: Numarii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.